

Arrest

nr. 107 149 van 24 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2012 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op het arrest nr. 104 530 van 6 juni 2013 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verbetering

Het tussenarrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 6 juni 2013 in de thans voorliggende zaak heeft gewezen bevat een materiële vergissing die moet worden rechtgezet. De vermelding "*Arrest nr. 111 186 van 6 juni 2013 in de zaak RvV X / II*" in de hoofding van dit arrest bevat tweemaal het rolnummer en niet het arrestnummer en moet worden gelezen als "*Arrest nr. 104 530 van 6 juni 2013 in de zaak X / II*".

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 (§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

2.1.3. Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesememorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

2.1.4. Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesememorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesememorie neer te leggen.

2.2. De verzoekende partij herneemt in casu in de synthesesemorie integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Zij reproduceert dus haar verzoekschrift, terwijl het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesemorie uitdrukkelijk definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

2.3. Met het tussenarrest nr. 104 530 van 6 juni 2013 werden de debatten heropend en werden de partijen uitgenodigd om ter terechtzitting een standpunt in te nemen over de vraag of de thans ingediende synthesesemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesemorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en of, indien hierop ontkennend moet worden geantwoord, de sanctie vervat in artikel 39/81, zesde lid van de voormelde wet zich opdringt en het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

2.4. De uiteenzetting van verzoekende partij, die ter terechtzitting doet gelden – en in een nota neerschrijft – dat het stuk voldoet aan de wettelijke bepalingen, overtuigt niet.

2.4.1.1. In eerste instantie stelt zij dat zij tijdig meedeelde dat zij een synthesesemorie wenste neer te leggen, dat zij dit stuk ook binnen de termijn heeft ingediend en dat zij alle middelen heeft samengevat, zodat het voor haar onduidelijk is waarop de heropening van de debatten slaat.

2.4.1.2. Uit hetgeen onder punt 2.3 werd gesteld blijkt onmiskenbaar dat werd aangegeven om welke reden de debatten in casu werden heropend. Dat de verzoekende partij daarover geen duidelijkheid zou hebben gehad kan dan ook niet worden bijgetreden, te meer nu zij ter zitting een nota neerlegt waarvan zij de inhoud ook pleit, waarin haar duidelijk geformuleerde argumenten worden opgesomd. Deze grief kan dan ook niet worden bijgetreden. Wat betreft de vraag of het standpunt van de verzoekende partij, met name dat in haar synthesesemorie de middelen werden samengevat, zoals vereist, kan worden bijgetreden, kan verwezen naar hetgeen onder punt 2.4.3.2. zal worden gesteld.

2.4.2.1. Voorts betoogt de verzoekende partij dat de debatten in deze zaak niet mochten worden heropend. Het al dan niet wetsconform zijn van de synthesesemorie is niet van openbare orde en de verwerende partij, die geen nota heeft ingediend en geen administratief dossier neerlegde, heeft ter zake op de eerste zitting geen exceptie opgeworpen. Aangezien het dus geen middel van openbare orde betreft, mag de rechter niet ambtshalve uitspraak doen en mochten de debatten niet worden heropend.

2.4.2.2. De onderhavige kwestie heeft betrekking op de ontvankelijkheid van het beroep. Immers wordt in artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaald dat indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid van diezelfde bepaling, heeft ingediend, het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. Aangezien de rechter te allen tijde en ambtshalve kan oordelen over de ontvankelijkheid van het beroep, kan de argumentatie van de verzoekende partij geenszins worden bijgetreden. Daarbij komt nog dat de debatten in het bijzonder werden heropend om de partijen toe te laten een standpunt in te nemen over dit rechtspunt, en dus met het oog op het vrijwaren van de rechten van verdediging.

2.4.3.1. Voorts verwijst de verzoekende partij naar de omschrijving, in de Van Dale, van de woorden “synthese” en “samenvatting” en stelt dat het de bedoeling van de synthesesemorie is om een werkinstrument te vormen voor de Raad in die zin dat uitspraak kan worden gedaan op grond van één procedurestuk waarin alle argumenten dienen opgenomen te worden.

2.4.3.2. Het weze herhaald dat de wetgever de synthesesemorie omschrijft als een akte waarin de middelen worden samengevat. Gelet op de duidelijke omschrijving in de toepasselijke wettelijke bepaling, is het niet relevant om verder in te gaan op de betekenis van het woord “synthese”. Luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord “*samenvatten*” de volgende : “1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]”. Onder het woord “*samenvatting*” wordt de volgende betekenis gegeven : “1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]”. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesemorie in de Vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012 vernietigde

artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen zoals in casu kan, gelet op het voorgaande, en in weerwil van wat de verzoekende partij stelt dan ook niet volstaan. Haar stelling dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak doet op grond van één procedurestuk, met name de syntheseseminarie, is weliswaar correct, maar staat de voorgaande argumenten niet in de weg.

2.5. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De hoofding van het tussenarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 juni 2013 in de zaak X moet worden gelezen als volgt: "*Arrest nr. 104 530 van 6 juni 2013 in de zaak X / II*".

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. WIJNANTS